

عنوان مقاله:

اثر بخشی قصه خوانی گروهی بر همدلی و نوع دوستی دختران پیش دبستانی: گزارش یک پژوهش شبه تجربی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات کتابداری و علم اطلاعات، دوره 14، شماره 4 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

حدیث باقریان - دانش آموخته کارشناسی ارشد علم اطلاعات و دانش شناسی دانشگاه رازی

امین زارع - استادیار گروه علم اطلاعات و دانش شناسی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران

محسن گلمحمدیان - استادیار گروه مشاوره دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران

خلاصه مقاله:

هدف: هدف این پژوهش بررسی تاثیر قصه خوانی گروهی بر افزایش همدلی و نوع دوستی کودکان پیش دبستانی با رویکرد مثبت نگر بود. روش شناسی: روش پژوهش حاضر از نوع شبه تجربی است که در آن از طرح پیش آزمون و پس آزمون با گروه کنترل استفاده شده است. جامعه آماری عبارت بود از کلیه دخترانی که در سال تحصیلی ۹۸-۹۹ در مقطع پیش دبستانی شهر کرمانشاه. نمونه مورد بررسی از نوع دردسترس بود که شامل ۲۰ کودک که به صورت تصادفی در دو گروه ۱۰ نفره آزمایش و گواه قرار گرفتند. ابزار گردآوری داده ها پرسش نامه های همدلی بهر وتحلیل آیونگ و همکاران (۲۰۰۹) (فرم والدین) و نوع دوستی گودمن و همکاران (۱۹۹۷) (فرم والدین) بود. یافته ها: نتایج نشان داد در گروه آزمایش، بین نمرات پس آزمون در متغیرهای همدلی و نوع دوستی تفاوت معناداری وجود داشت اما بین نمرات پیش آزمون-پس آزمون گروه گواه تفاوت معنادار نبود. نتیجه گیری: با توجه به نتایج به دست آمده قصه خوانی می تواند موجب ارتقای حس همدلی و نوع دوستی کودکان و همچنین بهبود عملکرد آنان در این زمینه شده که از آن می توان در فضاهای آموزشی و بالینی به عنوان یک روش آموزشی و در عین حال سرگرم کننده بهره گرفت. قصه گویی می تواند به عنوان یکی از این شیوه های غیرمستقیم ابزار نیرومندی در کلیه روابط انسانی و اجتماعی، آموزش و پرورش و درمان می باشد و چه بسا داستان های با مفاهیم اجتماعی بتوانند به طور موفقیت آمیزی برای رفع انواع نیازهای روحی و اجتماعی و برای درک بهتر روابط از جمله روابط همدلانه، کنترل خشم و دیگر مفاهیم مهارت های اجتماعی و اخلاقی مفید باشند.

کلمات کلیدی:

قصه خوانی گروهی، همدلی، نوع دوستی، کودک پیش دبستانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1786540>

